

SECRETARUL UNITĂȚII ADMINISTRATIV-TERITORIALE – FACTOR IMPORTANT ÎN RELAȚIILE ADMINISTRATIVE

THE SECRETARY OF THE ADMINISTRATIVE-TERRITORIAL UNIT - AN IMPORTANT FACTOR IN THE ADMINISTRATIVE RELATIONS

CZU: 35.075.33:352(498)

Vasile BOGHIAN,
doctorand,
Academia de Administrare Publică

RÉSUMÉ

L'article traite de l'institution du secrétaire dans le contexte de la modernisation de l'administration publique en Roumanie. L'un des postes les plus anciens de l'administration publique, le secrétariat a vu le jour à la suite de la décentralisation de l'autonomie locale. Le secrétaire a le statut de technicien apolitique qui veille au respect de la conformité avec la loi de tous les actes pris par le maire et le conseil, municipal et départemental, ainsi que de la communication avec les autorités publiques et les personnes intéressées. La relation avec l'institution du préfet revêt une importance particulière et cet article propose de revenir à la procédure de nomination et de révocation du secrétaire par le préfet au lieu de la nomination par le conseil - afin de protéger l'indépendance et la qualité de l'activité administrative.

Mots-cles: processus décisionnel, gestion de performance, le déroulement des réformes, réforme administrative, acte d'administration, secrétaire de l'unité administrative et territoriale, décentralisation et autonomie locale, fonctionnaire public de gestion, conseil local, aparat de specialitate, - appareil de spécialité réglementation, rapports de collaboration, rationalisation de l'activité.

REZUMAT

Articolul abordează instituția secretarului în contextul modernizării administrației publice în România. Una dintre cele mai vechi funcții din administrația publică, funcția secretarului a apărut ca urmare a principiului descentralizării autonomiei locale. Secretarul are statut de tehnician apolitic care asigură conformitatea cu legea a tuturor actelor emise de primar și consiliu, atât local, cât și județean, precum și comunicarea cu autoritățile publice și persoanele interesate. Relația cu instituția prefectului prezintă o importanță deosebită, iar acest articol propune revenirea la procedura numirii și revocării din funcție a secretarului de către prefect, în locul numirii de către consiliu, pentru a proteja independența și calitatea activității administrative.

Cuvinte-cheie: proces decizional, management performant, derularea reformelor, reformă administrativă, act de administrare, secretar al unității administrativ-teritoriale, descentralizarea și autonomia locală, funcționar public de conducere, consiliu local, aparat de specialitate, reglementare, raporturi de serviciu, eficientizarea activității.

Administrația publică din România a trecut prin transformări semnificative,  ncep nd cu 1989  i culmin nd cu aderarea, în 2007, la Uniunea Europeană, proces care a condus la conectarea administrației publice la mecanismele europene de guvernare  i la corelarea cu alte administra ii din statele-membre UE.

 n pofida evolu iilor pozitive înregistra-te, aceasta prezintă în continuare o serie de deficien e, în principal, în termeni de eficien  , eficacitate  i imagine, care se reflectă, în principal, într-o cultură organiza ional  conservatoare, concentrată mai mult pe la-tura formală a activităţii administrației.

Preocuparea redusă fa   de impactul real al rezultatelor activităţii sale asupra societăţii şi implicarea insuficientă a partenerilor (mediul academic, de afaceri, societatea civilă, parteneri sociali relevan i)  n cadrul procesului decizional generează un anumit grad de neîncredere între func ionari  i cetăţeni, pe de o parte, precum  i între func ionari  i deciden ii politici, pe de altă parte [1, p. 3].

Având în vedere natura activităţilor desfăşurate de func ionarii publici, precum  i preponderen a specializărilor tehnice, este necesară stabilirea unui echilibru între profesiile menționate anterior prin atragerea juri tilor, statisticienilor, sociologilor  i a altor speciali ti, în scopul realizării competen elor generale  i/sau specifice stabilite de lege pentru autorităţile  i instituțiile publice [2, p. 4].

Implementarea unui management per-formant în administrația publică reprezintă o condi ie esen ial  pentru derularea reformelor actuale  i viitoare, fiind necesară abordarea coerentă  i coordonată a aspectelor referitoare la procesul decizional, resursele umane, tehnologia informa iei, procesele interne, asigurarea calităţii  i cer-cetarea  i inovarea ca premise ale dezvoltării viitoare.

Adevărata reformă administrativă poate

fi realizată doar cu func ionari publici bine preg ti i at t teoretic, c t  i practic, capabili să aplice o lege, deoarece, a a cum sus inea Bismarck, o administrație merge mai bine c nd are legi rele  i func ionari buni, dec t atunci c nd are legi bune  i func ionari răi [4, p. 372].

Unul din drepturile fundamentale înscris  i în Tratatul ce instituie o Constitu ie pen-tru Europa este dreptul la o bună adminis-trare, ale cărui efecte pozitive trebuie să fie resim ite  i de către cetăţenii rom ni. „Ca-litatea actului de administrare va trebui să crească” [10, p. 7].

Una dintre func iile publice cele mai fas-cinante prin rol, semnifica ie  i statut este, neîndoielnic, secretarul din administrația publică locală.

Este neîndoielnic că acela care exerci-t  efectiv o anumită activitate, profesiune este cel mai în măsură să o  n eleag , să o analizeze, să facă judecăţi de valoare, să se încumete să contureze posibile solu ii pentru devenirea viitoare a instituției re-spective.

Nutrim nădejdea că funcția de secretar va continua să joace un rol deosebit pentru modul în care se  nf ptuie te administrația în teritoriu. El este un prim „filtru” al legalit - ii la nivelul acestei administra ii.

 n administrația la nivel județean - se-cretar al județului sau administrația locală - secretar al municipiului, ora ului, comunei, această funcție implică o pregătire deose-bit  în toate domeniile de activitate, întru-c t este cel care avizează/contrasemnează pentru legalitate actele emise de organele deliberative alese sau numite, trebuind să fie la curent cu toată legislația din fiecare domeniu de competen   a acestuia (consi-liul județean, consiliile locale, respectiv ale președintelui consiliului județean sau ale primarului).

Tocmai pentru a „răsplăti” complexitatea muncii acestei categorii de func ionari sunt   ri în care salariul acestuia reprezintă baza

de referință pentru stabilirea grilei de salariizare pentru toți ceilalți angajați.

De-a lungul timpului, în România, funcția respectivă a purtat denumiri diferite, cum ar fi, de secretar de (birou) comitet executiv al Consiliului Popular, secretar de primărie, secretar al municipiului, orașului, comunei, iar în prezent secretar al unității administrativ-teritoriale.

Multă vreme el a purtat și numele de notar, care a fost inspirat, suntem sigur, nu doar de atribuțiile specifice notarilor, pe care le exercita, ci și pentru că notarul era perceput ca un simbol al legalității, ca „om al legii”.

În perioada regimului totalitar s-a numit secretar de comitet executiv (la județe și municipii) sau de birou executiv (la comune și orașe). După 1990 a fost evocat mai întâi prin denumirea de secretar de consiliu local, care s-a transformat, ulterior, în secretar al unității administrativ-teritoriale.

Alături de primar, secretarul unității administrativ-teritoriale (comună, oraș, municipiu, județ) este una dintre cele mai vechi funcții din administrația publică locală. Dacă vom coborî în timp, vom constata ca o asemenea demnitate a apărut în plan european cu secole în urmă.

Instituția secretarului a apărut și la noi în țară, sub influența europeană, mai precis, în timpul revoluției franceze, într-o perioadă de intensă activitate administrativă. Funcția a apărut și a evoluat încontinuu ca o necesitate firească, obiectivă, nicidecum ca un moft al uneia sau al alteia dintre forțele politice ale societății. Instituția a fost impusă și de organizarea și dezvoltarea continuă a colectivităților locale, de creșterea rolului acestora în viața economică și socială a națiunii, de aplicarea consecventă a principiului descentralizării și autonomiei locale.

Ca și primarul, secretarul este al întregii colectivități locale, al unității administrativ-teritoriale și se află în serviciul acestora. Iată de ce, este cât se poate de greșită formulă

care, din păcate, se mai folosește și în zilele noastre, formulă potrivit căreia secretarul ar fi „al consiliului local” sau „al primarului” sau „al primăriei”. Practic, ar fi al nimănui întrucât, sub aspect legislativ, primăria nici nu există ca instituție publică.

Spre deosebire de primar, care este ales de colectivitatea locală prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat și care exercită o funcție de demnitate publică, secretarul este numit în condițiile legii și exercită o funcție publică. El face parte din categoria funcționarilor publici de conducere.

Sub aspect legal, secretarul unității administrativ-teritoriale este cel mai vechi funcționar public din România postrevoluționară, definit ca atare încă de Legea administrației publice locale, nr. 69/ 1991 [5].

În mod practic, secretarul a făcut parte din corpul funcționarilor publici, dacă ne putem exprima astfel, cu mult timp înainte de crearea prin lege a acestui corp. Prin atribuțiile sale, legal stabilite, prin complexitatea și importanța acestora secretarul se situează, ierarhic vorbind, în imediata apropiere a primarului, respectiv a președintelui consiliului județean.

Secretarul unității administrativ-teritoriale este persoana care asigură continuitatea și permanența administrației publice locale. Secretarul are sarcina extrem de importantă de a asigura conformitatea cu legea a tuturor actelor emise de primar, precum și a celor adoptate de consiliul local, respectiv consiliul județean. Deși legea nu o spune în mod expres, secretarul este de facto juristul colectivității locale în care își desfășoară activitatea.

Importanța funcției a impus ca, în Legea nr. 215/ 2001, secretarului să i se consacre o secțiune distinctă, iar atribuțiile principale stabilite acestuia să aibă legătură directă cu pregătirea lui profesională axată pe profilul juridic [7].

Din păcate, nu toți factorii responsabili, mai ales cei chemați să elaboreze proiecte

de acte normative și să le aprobe, au conștientizat întotdeauna rolul și importanța instituției secretarului unității administrativ-teritoriale. Astfel, în anul 2006, de exemplu, a fost elaborată și adoptată Legea nr. 286, prin care au fost diminuate, în mod substanțial, atribuțiile de fond ale secretarului, fiind păstrate numai cele de ordin formal: protocolar și de procedură.

Având în vedere rolul pe care secretarul îl are în cadrul comunei sau orașului și pe lângă autoritățile administrației publice locale, care funcționează la acest nivel - consiliul local și primar, legiuitorul a creat o norma imperativă ce impune ca persoana care va ocupa această funcție să aibă studii superioare, juridice sau administrative (art. 116 din Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare) [7].

Perioada în care persoana cu studii superioare juridice ocupă funcția de secretar al unității administrativ-teritoriale, precum și funcții de conducere din aparatul propriu de specialitate al unității administrativ-teritoriale/subdiviziunii administrativ-teritoriale constituie vechime în specialitate.

Sub sancțiunea destituirii din funcție, secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi membru al unui partid politic. Aceste dispoziții legale trebuie înțelese prin prisma necesității asigurării unei stabilități mai mari în funcție a secretarului. În condițiile în care primarul este autoritatea executivă, ales prin vot liber, direct și secret în urma alegerilor la care participă partidele și alianțele politice este firesc ca secretarul, ca tehnician apolitic, să asigure, în condiții de obiectivitate și imparțialitate politică, continuitatea normală și legală a activității în administrația publică locală.

Interdicția prevăzută de lege ca persoana care ocupă funcția de secretar al unității administrativ-teritoriale să nu fie membru al unui partid sau al unei formațiuni politice, își are rațiunea atât în rolul de specialist al secretarului pe lângă autoritățile adminis-

trației publice locale, precum și în evitarea unor conflicte de interese.

Totodată, secretarul unității administrativ-teritoriale nu poate fi soț, soție sau rudă de gradul întâi cu primarul sau cu viceprimarul, respectiv cu președintele sau vicepreședintele consiliului județean, sub sancțiunea eliberării din funcție, prevedere stipulată de Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare [7].

Dacă o persoană se află în vreuna din situațiile respective, ea nu poate ocupa funcția de secretar, iar dacă o asemenea situație a intervenit ulterior, adică în timpul în care deține funcția de secretar, urmarea firească este eliberarea din funcție.

Este de observat faptul că, în cazul nerespectării dispozițiilor cu privire la interdicția de a fi membru al unui partid politic, sancțiunea disciplinară este destituirea din funcție, ca urmare a nerespectării regimului incompatibilităților, în timp ce în cazul nerespectării prevederilor cu privire la gradul de rudenie, măsura care se aplică este „eliberarea din funcție”, considerându-se că, în această ipoteză, secretarul nu mai îndeplinește o condiție specifică pentru ocuparea acestei funcții.

Recrutarea, numirea, suspendarea, modificarea, încetarea raporturilor de serviciu și regimul disciplinar ale secretarului unității administrativ-teritoriale se fac în conformitate cu prevederile legislației privind funcția publică și funcționarii publici, respectiv Legea nr. 188/1999, republicată, privind Statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare [6].

În conformitate cu art. 77, alin. 1 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală primarul, viceprimarul, secretarul unității administrativ-teritoriale și aparatul de specialitate al primarului constituie o structură funcțională cu activitate permanentă, denumită primăria comunei, orașului sau municipiului, care duce la îndeplinire

hotărârile consiliului local și dispozițiile primarului, soluționând problemele curente ale colectivității locale [7].

Se poate observa că legea invocată mai sus creează mai multe structuri funcționale care asigură îndeplinirea hotărârilor consiliului local și dispozițiilor primarului. Din analiza textului legal rezultă că secretarul unității administrativ-teritoriale și aparatul de specialitate al primarului sunt două structuri diferite. Aceste două structuri diferite (secretarul și aparatul de specialitate) au, potrivit legii, și competențe și atribuții diferite.

Astfel, atribuțiile secretarului UAT sunt enumerate în art. 117 din Legea nr. 215/2001: avizează, pentru legalitate, dispozițiile primarului și ale președintelui consiliului județean, hotărârile consiliului local, respectiv ale consiliului județean, participă la ședințele consiliului local, respectiv ale consiliului județean, asigură gestionarea procedurilor administrative privind relația dintre consiliul local și primar, respectiv consiliul județean și președintele acestuia, precum și între aceștia și prefect, organizează arhiva și evidența statistică a hotărârilor consiliului local și a dispozițiilor primarului, respectiv a hotărârilor consiliului județean și a dispozițiilor președintelui consiliului județean [7].

Secretarul UAT asigură transparența și comunicarea către autoritățile, instituțiile publice și persoanele interesate a actelor prevăzute la lit. a), în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, asigură procedurile de convocare a consiliului local, respectiv a consiliului județean, și efectuarea lucrărilor de secretariat, comunică ordinea de zi, întocmește procesul-verbal al ședințelor consiliului local, respectiv al consiliului județean și redactează hotărârile consiliului local, respectiv ale consiliului județean, pregătește lucrările supuse dezbaterii consiliu-

lui local, respectiv a consiliului județean, și comisiilor de specialitate ale acestuia, alte atribuții prevăzute de lege sau însărcinări date de consiliul local, de primar, de consiliul județean sau de președintele consiliului județean, după caz [8].

Din atribuțiile menționate nu rezultă expres posibilitatea secretarului de reprezentare în justiție a UAT, în sens tehnic, adică o reprezentare judiciară similară celei realizate de avocat sau consilier juridic.

În ceea ce privește reprezentarea UAT în justiție, art. 21, alin. 2 din Legea nr. 215/2001 prevede că în justiție unitățile administrativ-teritoriale sunt reprezentate, după caz, de primar sau de președintele consiliului județean. În completare, art. 21, alin. 3 din Legea nr. 215/2001 menționează că primarul, respectiv președintele consiliului județean, poate împuternici o persoană cu studii superioare juridice de lungă durată din cadrul aparatului de specialitate al primarului, respectiv al consiliului județean, sau un avocat care să reprezinte interesele unității administrativ-teritoriale, precum și ale autorităților administrației publice locale respective, în justiție [7].

Legiuitorul a stabilit la art. 6 din Legea nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că raporturile dintre autoritățile administrației publice locale și autoritățile publice de la nivel județean se bazează pe principiile autonomiei, legalității, responsabilității, cooperării și solidarității în rezolvarea problemelor întregii colectivități.

Considerăm că aceste principii trebuie să guverneze și raporturile secretarului unității administrativ-teritoriale (deși nu este definit ca fiind autoritate a administrației publice locale), cu autoritățile administrației publice locale [7].

Ca și prefectul, care este „al județului”, secretarul este „al unității administrativ teritoriale”. Sublinierea prin care denumirea acestei funcții arată că ea se desfășoară în

slujba comunității este binevenită. Unii aleși locali încă tind să considere că secretarul este „al consiliului”, sau mai grav, „al primarului”. Secretarul de unitate administrativ-teritorială, ca și prefectul, reprezintă garantul legalității.

Relația cu instituția Prefectului este sintetizată în atribuția secretarului care, „asigură gestionarea procedurilor administrative privind relația dintre consiliul local și primar, respectiv consiliul județean și președintele acestuia, precum și între aceștia și prefect”.

În mod practic, această atribuție se concretizează în comunicarea de către secretar către cele trei autorități a diverselor acte emise de către aceste autorități, a invitațiilor la ședințele consiliului local, gestionarea diverselor situații, inclusiv cele contencioase în care sunt implicate cele trei autorități.

În conformitate cu prevederile art. 6, alin. 2 din același act normativ, între prefect, pe de o parte, consiliile locale și primari, precum și consiliile județene și președinții acestora, pe de altă parte, nu există raporturi de subordonare, ci de colaborare. Rațiunea acestei colaborări constă în aceea ca prefectul, pe de o parte, și autoritățile administrației publice locale, pe de altă parte, să-și desfășoare activitatea fără presiuni și imixtiuni.

În organizarea vieții locale, acest principiu este cel mai ușor de dovedit ca oriunde: „când în orașul său, cetățeanul constată că legalitatea domină, când instituțiile locale se bucură de cea mai mare libertate, desigur că se naște într-însul spiritul de independență și de demnitate” [3, p. 79], fiind de mare actualitate.

Ca și propunere, o mai bună reglementare, în plan legislativ, a raporturilor secretarului unității administrativ-teritoriale cu autoritățile administrației publice locale și centrale ar fi mai mult decât binevenită, începând cu reglementarea expresă și obiectivă, fără a lăsa loc unor interpretări, a raporturilor de serviciu ale secretarului, în-

sumarea tuturor atribuțiilor acestuia într-un singur act normativ, eventual un statut al secretarului unității administrativ-teritoriale și, bineînțeles, includerea acestei funcții în mod distinct atât în nomenclatorul meseriilor, precum și în legea salarizării.

Între prefect și secretarul de unitate administrativ-teritorială a existat dintotdeauna o legătură indisolubilă. Ca și prefectul, care este „al județului”, secretarul este „al unității administrativ-teritoriale”. Sublinierea prin care denumirea acestei funcții arată că ea se desfășoară în slujba comunității este binevenită.

În ciuda faptului că atribuțiile îi plasează în strânsă relație cu instituția prefectului, secretarii de unități sunt numiți, prin concurs, de către primarul localității, respectiv de către președintele Consiliului Județean.

Cu toată participarea A.N.F.P. la acest proces, actul de numire creează nedoritele premise ale dependenței secretarului de cel ce l-a „uns” pe funcție, iar ulterior îi semnează statul de salariu. Experiența în administrație ne arată că, pe acest fundament subiectiv, se manifestă o anumită „vulnerabilitate” a secretarilor în fața unor aleși locali ale căror principale competențe nu sunt tocmai cele juridice. De aici, pleacă acte cu vicii de legalitate care, din fericire, ajung spre examinare pe masa de lucru a prefectului. Este de dorit ca acest fenomen să fie descurajat, pentru a eficientiza lucrul administrației locale în folosul cetățeanului.

Soluția ar presupune revenirea la procedura numirii și revocării din funcție a secretarului unității administrativ-teritoriale de către prefect. Astfel, considerăm că s-ar asigura un statut independent secretarului unității administrativ-teritoriale, garantând obiectivitatea acestuia în exercitarea atribuției de avizare pentru legalitate a dispozițiilor primarului sau ale președintelui de consiliu județean, precum și a hotărârilor de consiliu local sau județean.

Prin revenirea la numirea secretarului

unității administrativ-teritoriale de către prefect, în urma promovării concursului organizat în condițiile legii, se poate reface acel raport de subordonare ce ar putea conduce la eficientizarea activității secretarului și implicit la creșterea calității actului administrativ. Directa subordonare a secretarului față de prefect creează posibilitatea unei coordonări și verificări mai eficiente a activității secretarului, inclusiv prin îndrumarea metodologică a acestuia.

În opinia noastră, transferarea atribuției de numire sau revocare a secretarilor unităților administrativ-teritoriale din competența primarului sau a președintelui de consiliu județean în competența prefectului îmbunătățește și cadrul necesar sancționării de către prefect a acelor secretari care nu își îndeplinesc în mod corespunzător atribuțiile conferite de lege. Cu toate că în acest caz are loc diminuarea principiului autonomiei locale.

Actualmente, în cazul în care comisia de disciplină constituită prin ordin al prefectului la nivel de județ constată săvârșirea de către secretar a unor fapte care constituie abateri disciplinare și propune sancționarea acestuia, aplicarea sancțiunii efective rămâne doar la latitudinea primarului sau, după caz, a președintelui de consiliu județean.

Este foarte important să menționăm că acest punct de vedere al Asociației Prefecților și Subprefecților este agreat și de Federația Secretarilor Unităților Administrativ-Teritoriale din România, care a și elaborat un proiect de lege în sensul ca numirea secretarilor de U.A.T. să fie făcută de prefect.

Din aceste considerente, pentru creșterea calității actului administrativ în beneficiul cetățeanului, propunem modificarea și completarea Legii nr. 340/2004 privind Instituția Prefectului, republicată [9].

Analizând funcția de secretar al unității administrativ-teritoriale, se poate constata că acesta nu face parte din autoritățile ale-

se/numite, ci din categoria funcționarilor de carieră.

Potrivit art. 116, alin. (1) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, „fiecare unitate administrativ-teritorială și subdiviziune administrativ-teritorială a municipiilor are un secretar salarizat din bugetul local [7].

Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor este funcționar public de conducere, cu studii superioare juridice sau administrative. Secretarul se bucură de stabilitate în funcție”.

Rezultă că, spre deosebire de autoritățile alese locale care au o natură politică, secretarul unității administrativ-teritoriale are statutul de tehnician apolitic, în scopul de a asigura cu obiectivitate și imparțialitate politică continuitatea legală a activității în administrația publică locală.

Pornind de la apariția funcției de secretar în sistemul de drept românesc, dar și comparând instituția secretarului din legislația românească cu instituția secretarului în țările-membre ale UE, se desprinde faptul că din cadrul legislației românești evoluția parcursă de această funcție prea des confundată, indiferent de segmentul temporal studiat, cu altele, nu neapărat mai puțin importante, ceea ce a creat o imagine eronată în ceea ce privește atribuțiile acestei funcții.

Cu intenția expresă de a elabora un proiect de Statut al Secretarului Unității Administrativ-Teritoriale și nu un tratat în domeniu, spre a atinge țelul propus, cercetările parcurg, pe de o parte, întreg itinerariul legislativ românesc, începând de la primele legi clare în ceea ce privește materialul studiat, respectiv Legea nr. 394 pentru comunele urbane și rurale din martie/aprilie 1864 și Legea nr. 396 pentru înființarea consiliilor județene din martie/aprilie 1864, până în zilele noastre, respectiv a administrației publice locale nr. 215/2014, iar, pe de altă parte, compară instituția din administrația

actuală cu cele similare din unele state-membre ale Uniunii Europene  i din Republica Moldova [7].

Un loc aparte ocupă prezentarea atribu ilor stabilite de legiuitor în legislația specială în ceea ce prive te activitatea secretarului, atribuții care lasă loc de interpretări variate din partea practicienilor, merg nd p n  la delegări aberante (ca să nu spunem abuzive) de astfel de atribuții.

De i nu preluăm ad litteram ideea regretatului profesor Antonie Iorgovan, potrivit căruia „secretarului biroului executiv al consiliilor populare trebuie să i se acorde o importan   cel pu in egală cu cea a primarului”, folosim totu i ideea în argumentarea importan ei analizei acestei funcții.

Or, dacă domnia sa a formulat această idee la nivelul anului 1986, pornind de la menirea secretarului, respectiv fundamentarea pe criterii  tiin ifice  i „ mbr carea hainei juridice” a hotărârilor consiliilor populare sau, după caz, a deciziilor comitetelor (birourilor) executive, în condi iile în care la nivelul administrației publice locale se lucrea cu aproximativ o sută de func ionari, cu at t mai important este faptul că după anul 2000, c nd, urmare a preluării a numeroase alte institu ii în subordine, secretarul coordonează sau conduce c teva sute de func ionari publici în exclusivitate.

Pe de altă parte, din analiza unei institu ii în vederea  mbun t  irii cadrului normativ al acesteia, în mod obligatoriu porne te de la parcurgerea  i a tuturor aspectelor de natură evolutiv istorică ale acestei institu ii, analiză care permite eviden ierea aspectelor pozitive, dar, mai ales, a gre elilor  nainta ilor, în scopul evitării acestora.

Nu este de neglijat nici importan a și rolul secretarului în ceea ce prive te rela iile cu celelalte autorit i ale administrației publice locale, dar  i centrale, după cum, ca  i concluzie a cercetărilor efectuate în cuprinsul unor lucrării, de profesionalismul, integritatea  i calit ile de bun conducător,

dar, mai ales, mediator, al secretarului unității administrativ-teritoriale depinde, fără falsă modestie, buna activitate  i, mai ales, legalitatea activității desf  urate de autorit ile administrației publice locale, fie ele executive sau deliberative.

Din analiza institu iilor specifice  i tradi ionale ale administrației publice locale, secretarul unității administrativ-teritoriale, putem constata aspectul evolutiv-istoric, elemente de drept comparat privind această funcție publică, statutul juridic actual în legislația na ional , dar  i formularea de propuneri de lege ferenda pentru  mbun t  irea activității secretarului unității administrativ-teritoriale.

Pornind de la analiza prevederilor art. 6[^]1 din Legea nr. 215/2001 privind administrația publică locală [6], putem analiza  i raporturile secretarului unității administrativ-teritoriale cu toate autorit ile administrației publice locale – deliberative: consiliile locale  i consiliile județene, dar  i executive: primarul  i președintele consiliului județean, precum  i raporturile secretarului unității administrativ-teritoriale cu prefectul [7].

 i dacă legiuitorul a stabilit că raporturile dintre autorit ile administrației publice locale se bazează pe principiul autonomiei, legalității, responsabilității, cooperării  i solidarit  ii în rezolvarea problemelor întregii colectivit  i, vom constata, că acelea i principii trebuie să guverneze  i raporturile secretarului unității administrativ-teritoriale, de i nu este definit ca fiind autoritate a administrației publice locale, cu autorit ile administrației publice locale, precum  i cu cele de la nivel central.

Analiza succintă a atribuțiilor fiecărei autorități în parte, dar  i a rela iilor de serviciu cu secretarul unității administrativ-teritoriale, va eviden ia at t complexitatea activit  ilor secretarului unității administrativ-teritoriale, dar, mai ales, responsabilitatea

cu care legiuitorul a încărcat un funcționar public, uitând uneori să-i asigure cadrul legal, practic instrumentele necesare desfășurării în condiții optime a acestei activități.

Urmare a analizării tuturor acestor aspecte, pornind de la importanța administrației publice locale, ideea profesorului Paul Negulescu, care aprecia că „este incontestabil că instituțiile municipale joacă un rol foarte important în destinele unei țări”, influența lor se resimte asupra bunei stări generale și chiar a vieții politice.

Considerăm că o mai bună reglemen-

tare, în plan legislativ, a raporturilor secretarului unității administrativ-teritoriale cu autoritățile administrației publice locale și centrale ar fi mai mult decât bine venită, începând cu reglementarea expresă și obiectivă, fără a lăsa loc unor interpretări, a raporturilor de serviciu ale secretarului, însumarea tuturor atribuțiilor acestuia într-un singur act normativ, eventual un statut al secretarului unității administrativ-teritoriale și, bineînțeles, includerea acestei funcții în mod distinct atât în nomenclatorul meseriilor, cât și în legea salarizării.

BIBLIOGRAFIE

1. A. Iorgovan, Tratat de drept administrativ. Vol. I, ed. a 4-a, Ed. Al Beck, București, 2005.
2. A. Iorgovan, Drept administrativ. Tratat elementar I, Ed. Hercules, 1998.
3. C. Manda, C. C. Manda, Administrația publică din România, Ed. Lumina Lex, 1999.
4. M. Guțan, Istoria administrației publice locale în statul român modern. Ed. All Beck, București, 2004.
5. Legea administrației publice locale, nr. 69 din 26.11.1991, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 238 din 28.11.1991.
6. Legea nr. 188 din 8 decembrie 1999 (republicată) privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 365 din 29 mai 2007.
7. Legea nr. 215/2001 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, republicată, în urma modificărilor suferite prin Legea nr. 286/2006, în Monitorul Oficial al României nr. 123 din 20.02.2007.
8. Legea nr. 544 din 12 octombrie 2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 663 din 23.10.2001.
9. Legea nr. 340 din 12 iulie 2004 privind prefectul și instituția prefectului (republicată și actualizată), publicată în Monitorul Oficial al României nr. 510 din 30 iulie 2007.
10. V. Vedinaș, Drept administrativ. Ed. a III-a, Ed. Universul Juridic, București, 2007.

Prezentat: 25 iulie 2019.

E-mail: vasileboghian1@yahoo.com